

حسین امینی پویا

عکس: اعظم لاریجانی

افق بالا

۹
نوجوان
آبان ۱۳۹۱

کتاب را براساس باورهای غلط و تصورات واهی خود نوشته باشد. پس باید گزیده و انتخاب شده بخوانیم. در روزگار کنونی وقتی برخی کالاهای مصرفی و مواد غذایی که هزار جور دانش و فناوری و استاندارد و نظارت همراه خود دارند تقلبی و غیر بهداشتی از آب در می آیند، کالایی چون کتاب که می توان گفت چندان نظارت دقیق و خاصی در مورد درستی یا نادرستی مطالب آن اعمال نمی شود، آیا نمی تواند تقلبی باشد؟ پس ما که فرصت زیادی نداریم تا همه چیز را بخوانیم باید سعی کنیم خوب ترین ها را بخوانیم. با اینکه می دانیم انسانیت انسان در گرو حرکت در راه بی پایان علم و دانش است. باید بدانیم اتکای صرف به دانسته هایمان نیز درست نیست. حقایق هستی فقط همان چیزهایی نیست که ما فهمیده ایم، خدا عالم به غیب است. فراموش نکنیم که ما به افقی بالاتر از تجربه؛ یعنی به وحی نیاز داریم.

نکته مهم دیگر اینکه: وقتی از خدا می خواهیم بر علم ما بیفزاید، علمی بخواهیم که در جهت خودش باشد. پیامبر (ص) فرموده است: «اگر روزی بر من بگذرد و در آن روز دانشی نیاموزم که مرا به خداوند نزدیک کند طلوع آفتاب آن روز بر من مبارک مباد.»

«وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا» [طه: ۱۱۴]
در این آیه، خداوند به پیامبر (ص) فرمان می دهد که: «بگو پروردگارا به دانش من بیفزای.»

در اسلام، طلب علم هیچ حد و مرزی ندارد. در این آیه می بینیم رسول اکرم (ص) که به ایشان وحی می شد، فرمان می یابد از خداوند افزایش دانش طلب کند. این دستور فقط یک درخواست خشک و خالی نیست که بگوییم خدایا علم مرا زیاد کن. بلکه باید بخواهیم و در راه علم اندوزی گام برداریم. وقتی دانستنی های جهان بی نهایت است ما نیز باید بی وقفه و هر روز در کار آموختن باشیم. پس بعد از پایان رساندن تحصیلات رسمی، اگر کلاس خاصی نمی رویم می توانیم مطالعه کنیم. اما از همین ابتدای نوجوانی حواسمان باشد که به هر نوشته ای نباید اعتماد کنیم.

درست است که بسیاری از نویسندگان صاحب نظرند. اما امکان دارد بعضی این گونه نباشند. به خصوص حالا که خیلی از کتاب ها ترجمه هستند و نویسندگان اصلی آنها را نمی شناسیم. بیشتر کتاب ها براساس آگاهی ها و آزمون های تجربه شده نویسنده نوشته شده اند. اما هستند کتاب هایی که فقط براساس حدسیات نویسنده، شکل گرفته اند. شاید نویسنده ای

منبع:
۱. تفسیر نمونه، دارالکتب الاسلامیه، ج ۱۳، ص ۳۱۵.
۲. ایمان درمانی، الهام، ص ۸۶.

